



MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

DUS-0700-116-KT/13

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 28.03.2013r.

nr. 1438, podpis. M. Piórek

Warszawa, dnia 16 marca 2013r.

P. R. Rojel
Biura Prasowe
Wpłynęło do 28.03.2013
nr. 2553, podpis. Rojel

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na wystąpienie Pana Marszałka z dnia 12 marca 2013r. znak BPS/DSK-043-28-1148/13 w sprawie oświadczenia Pana senatora Jarosława Obremskiego złożonego podczas 28 posiedzenia Senatu w dniu 7 marca 2013r., dotyczącego zatrudniania na umowę o pracę kobiet w ciąży, uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

Zgodnie z ustawą z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 z późn. zm.) do zakresu działania ZUS należy stwierdzanie i ustalanie obowiązku ubezpieczeń społecznych, ustalanie uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych, a także dysponowanie środkami finansowymi Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W związku z tym ZUS ma obowiązek podejmowania działań zapobiegających uzyskiwaniu ochrony ubezpieczeniowej przez osoby nieuprawnione. Dlatego też u płatników składek podejmowane są kontrole i wszczynane są postępowania wyjaśniające mające na celu ustalenie, czy dana osoba rzeczywiście posiada tytuł do ubezpieczeń, czy też zawarcie umowy o pracę bądź zgłoszenie działalności gospodarczej nie miało na celu faktycznego świadczenia pracy bądź podjęcia działalności lecz uzyskanie nienależnych świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

W każdej sprawie indywidualnej dokonywana jest wnikliwa ocena zebranego materiału dowodowego. W sprawie spornej ZUS wydaje decyzje o niepodleganiu ubezpieczeniom społecznym. Od takich decyzji przysługuje odwołanie do sądu.

ZUS w żadnym razie nie kwestionuje więc dopuszczalności zatrudniania kobiet w ciąży i obowiązku objęcia takich osób ubezpieczeniem, a jedynie dąży do wyeliminowania przypadków zawierania pozornych umów o pracę. Kwestia ta była też przedmiotem orzeczeń Sądu Najwyższego (wyroki SN: z 04.02.2000r., sygn. akt II UKN 362/99; z 23.02.2005r., sygn. akt III UK 200/04, z 18.10.2005r., sygn. akt. II UK 43/05). W wyroku z dnia 23 września 1998 r. sygn. akt II UKN 229/98, Sąd Najwyższy stwierdza, że organ rentowy może kwestionować rodzaj łączącej strony umowy jako zawartej dla pozoru (art. 83 k.c. w związku z art. 300 k.p.) albo jako mającej na celu obejście ustawy (art. 58 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p.). Zawarcie tego rodzaju umowy nie stanowi podstawy do faktycznego wykonywania pracy zarobkowej, lecz jest środkiem do realizacji innego ustalonego wcześniej celu.

Działania ZUS, mające na celu zagwarantowanie pozostawania w ubezpieczeniu wszystkich osób spełniających wymagane warunki przewidziane przepisami, nie są ukierunkowane na jakieś konkretne grupy osób. Podejmując starania zmierzające do zapewnienia prawidłowości w zakresie podlegania ubezpieczeniom i przyznawania oraz wypłaty świadczeń z tych ubezpieczeń Zakład Ubezpieczeń Społecznych wykonuje obowiązki nałożone ustawą i chroni interes osób ubezpieczonych oraz przeciwdziała wypłacaniu nienależnych świadczeń.

Odmowa prawa do świadczeń następuje na skutek wydania decyzji o niepodleganiu ubezpieczeniom społecznym.

Pragnę jednocześnie podkreślić, że z informacji, gromadzonych przez ZUS od 2008r., wynika, że wśród wydanych decyzji w zakresie niepodlegania ubezpieczeniom społecznym decyzje dotyczące kobiet w ciąży stanowią jedynie kilka procent.

ZUS nie prowadzi odrębnej statystyki dotyczącej liczby odwołań w tych sprawach do sądów i rozstrzygnięć sądów.

2 *powas'au'eu*
MINISTER
PRZEDKRETAJĄCY
Marek Bucior